

— Τὴν Τρίτην ἐπαύθη διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἀθήναις ὁ «Φερέλλ» τοῦ Σαρδοῦ, κατὰ

μετάφρασιν τοῦ Μπαμπῆ Ἀννίου.

— Περὶ τοῦ ἔργου εἰς τὸ προσεχές.

— Ὁ Γεννάδης ὑποδοθεὶς τὸν Φερέλλ ἐξήρθη διὰ τῆς ὑποκρίσεως τοῦ εἰς μέγα ὄψος ἢ εἰσοδός τοῦ (πρᾶξις α') ἤτο ἔξοχος ἢ ἢ ταραχὴ τοῦ καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ ἦσαν ζωντανισμῶνα ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ φυσικώτερα, τελειώτερα καὶ ταχικώτερα δὲν ἤδυνάτο νὰ εἰσέλθῃ. Ἡ μιμικὴ τοῦ δυνάμεις (πρᾶξις γ') κατὰ τὴν στιγμήν ποῦ ἀναμένει τὴν ἀπόρασιν τοῦ Κακουργιοδικείου εἶνε πρῶτης τάξεως. Εἶνε ὑπέροχος κατ' ἄλλην τὴν γραμμὴν.

— Ἡ κ. Βερόνη, ὡς Ροβέρτα ἐπαίξε μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτῆς μεγάλης δυνάμειος καὶ τέχνης.

— Ὁ Πατριάρχης, ὡς πρέεδρος τοῦ Κακουργιοδικείου, τέλειος.

— Ὁ Ἐπιτροπάρχης, ὡς Λαβαρδέν, ἀνταρπαγγελεύς, πολὺ καλός.

— Ὁ Δ. Βερόνης, ὡς Περιστελ, ἔνορκος θαυμάσιος μόνον εἰς τὴν β' πρᾶξιν ἤτο ἄλλῶν ὑπερβολικῶς.

— Ὁ Πιεζόδρομος, ὡς Μαρτιάλης, ἔξοχος. φυσικώτερα δὲν ἤτο δυνατόν νὰ παίξῃ.

— Ὁ Ἀγγελάκης, ὡς Μάξιμος, εἰς τὸν ρόλον τοῦ.

— Ὁ Ἀλεξίου, ὡς ἱατρός, ὁ Ζάννος, ὡς Λουδοῦλος καὶ ὁ Λοράνδος, ὡς Δικόνδρος πολὺ καλοί.

— Ὁ Λοράνδος πάντοτε ἀπὸ τὸ ἴδιον καλοῦπι βγάζει τοὺς ρόλους τοῦ.

— Ἡ κ. Γεωργιάδου, ὡς Θηρεσία, ἐπαίξε πολὺ καλῶς.

— Ἡ κ. Ἀλεξίου, ὡς Κυρία Δ' Ὁρθεσον, ἀρκετὰ καλῶς περὶ τῆς ἀπαγγελίας τῆς λέγομεν ὄσα καὶ εἰς τὸν «Ἀρχιεπιθροῦργόν» περὶ τῆς Μαρκησίας.

— Ἡ Λοράνδου, ὡς Κυρία Δ' Ἀρτιγγ, καὶ ἡ Τατόγλου, ὡς Βαλτάμει, ἀρκετὰ καλαί.

— Κατὰ τὴν α', διδασκαλίαν τοῦ ἔργου ἐγένοντο μερικαὶ γασμωδία, ἴδια εἰς τὴν δ' πρᾶξιν. Περισσότερα μελέτη καὶ μεγαλειτέρα προσοχὴ θὰ καλύψῃ τὰς γασμωδίας.

— Συναρτῶμεν εἰς μερικοὺς τῶν ἠθοποιῶν νὰ ἐξέρχωνται ἐγκαίρως εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ὄχι νὰ λησμονοῦν καὶ ἕνεκα τούτου νὰ ἀναγκάζωνται οἱ ἐν τῇ σκηνῇ νὰ τοὺς καλοῦν (διδαστ. α').

— Ὁ Φερέλλ εἰσερχόμενος (πρᾶξις α') εἰς τὴν σκηνὴν λέγει εἰς τὸν κλητήρα νὰ κλείσῃ τὴν θύραν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν γίνεται, διότι δὲν ὑπάρχει τοιαύτη.

— Ὡστε καὶ ἡ θύρα νὰ τεθῇ καὶ ἡ ὄραση ἢ ὅποια λείπει ἀπὸ ὅλα τὰ σκηνία.